SAMFUNDET TIL UDGIVELSE AF DANSK MUSIK.
3. RÆKKE Nr. 2.
1919.

„1848"

KANTATE

VED

VETERANFESTEN 1898.

TEKST AF

ERNST VON DER RECKE

MUSIK AF

P. E. LANGE MÜLLER

Op. 60.

**FOR MANDSKOR, BARYTON-SOLO
OG BLÆSEORKESTER.**

KLAVERUDTOG AF KOMPONISTEN.
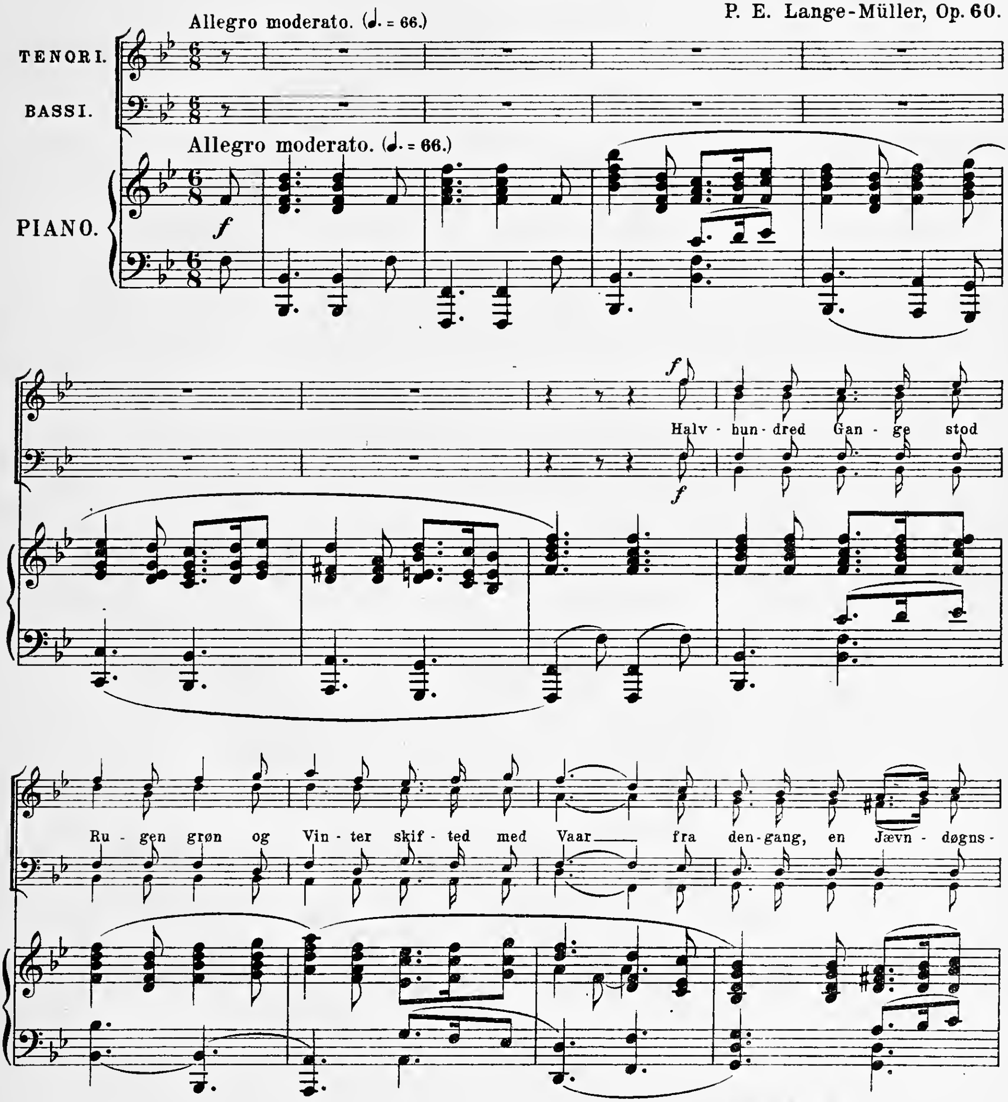
„1848.“
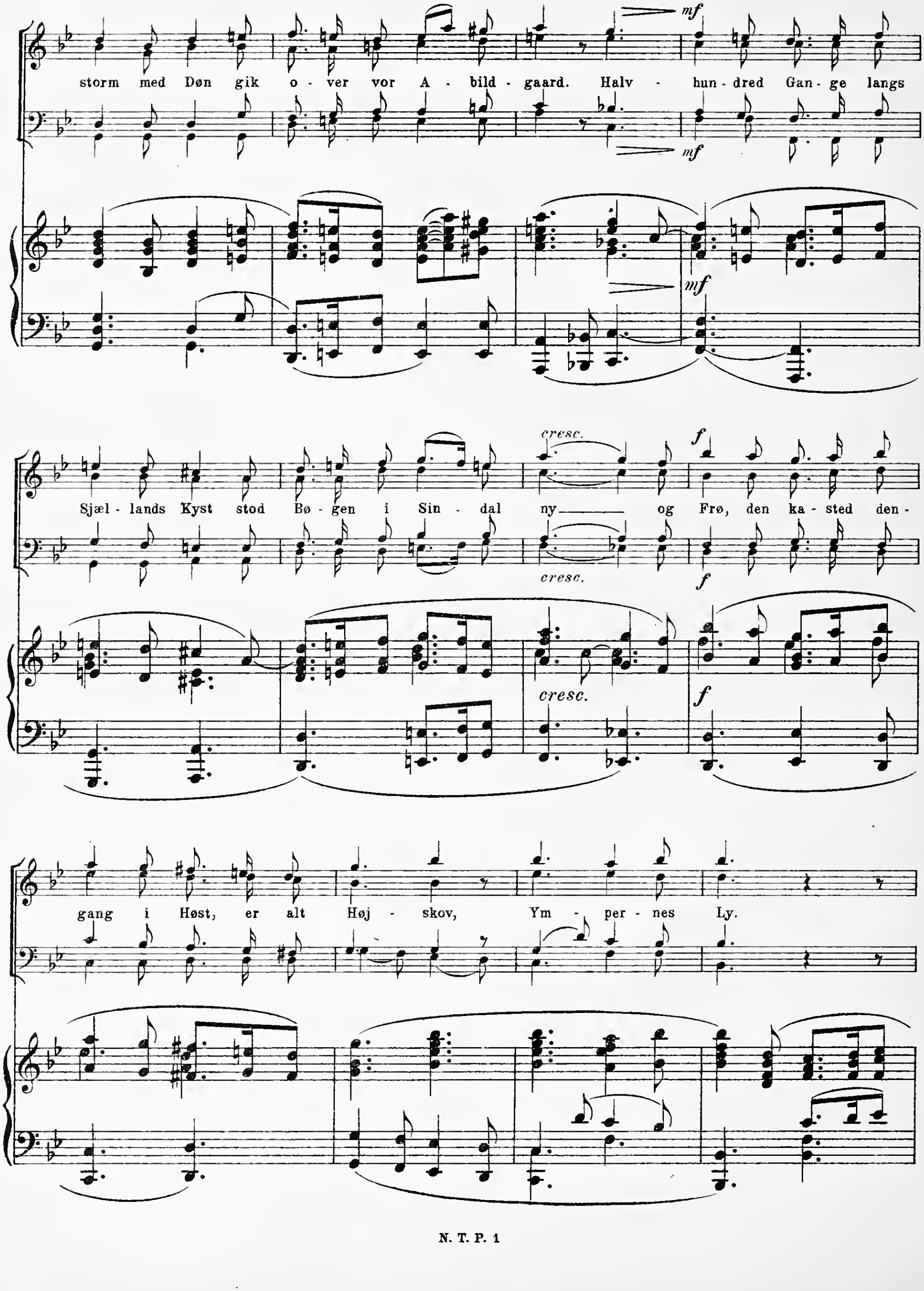
Kantate ved Veteran-Festen 1898.
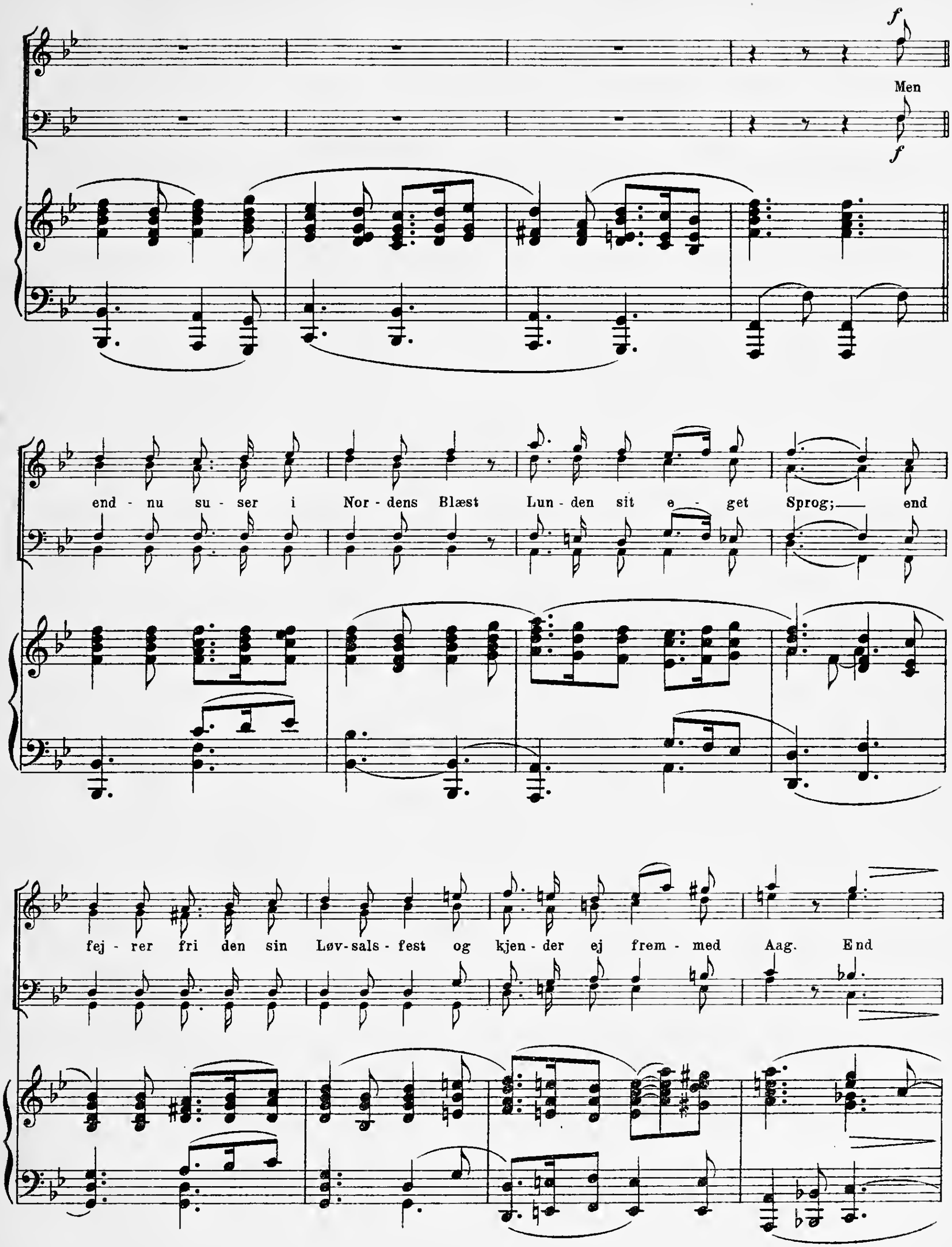
I.
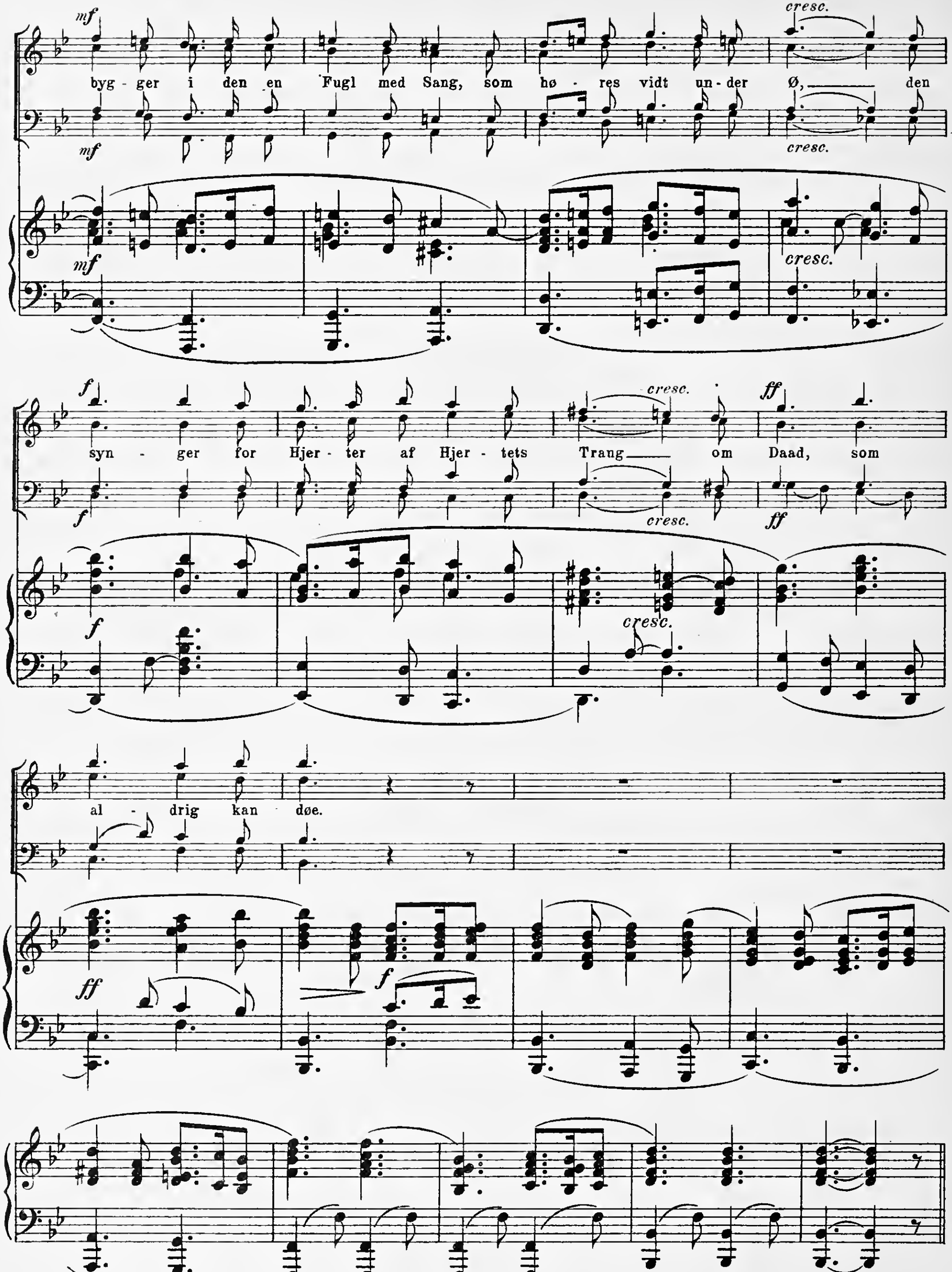
Chor.

P. E. Lange-Müller, Op. 60.
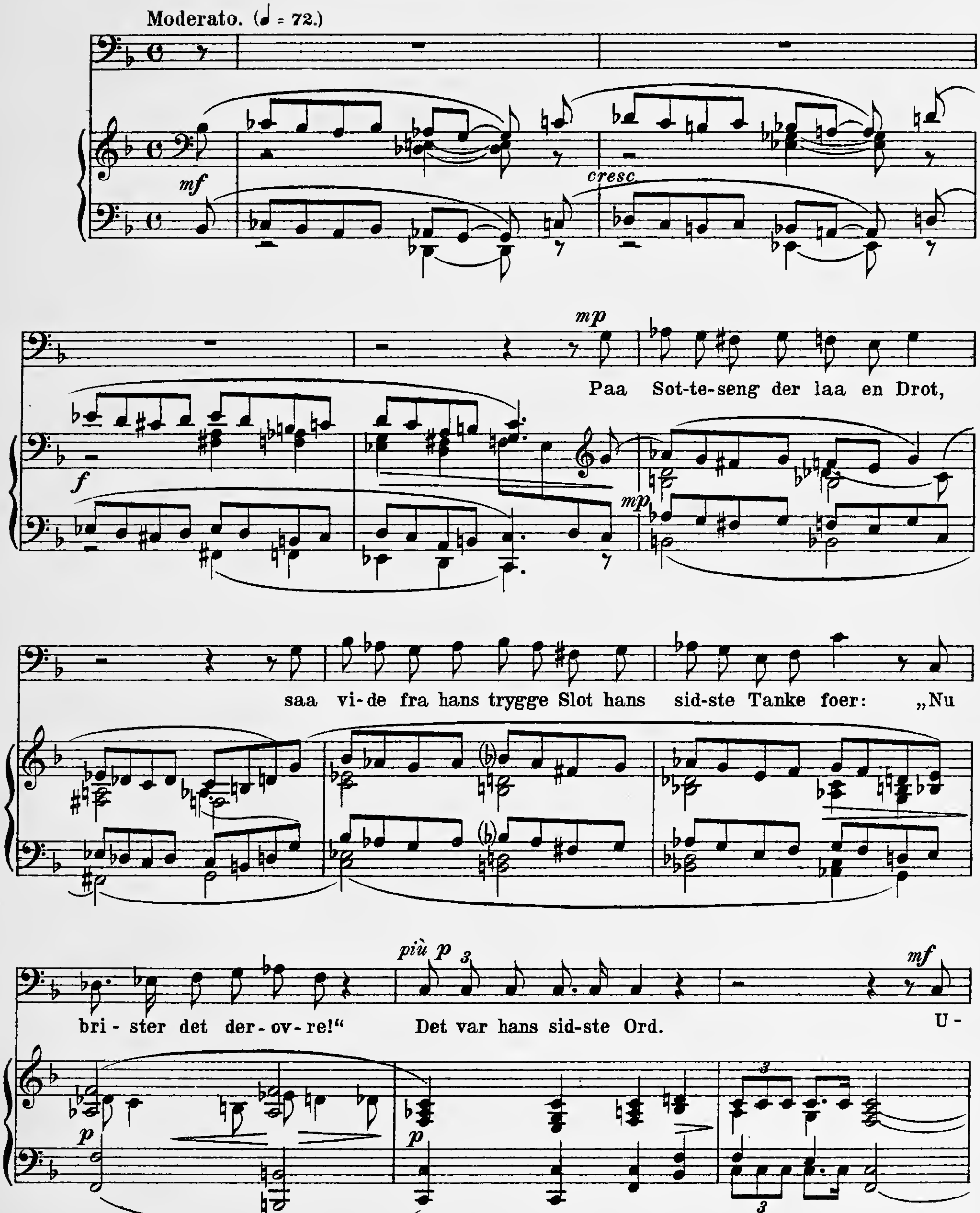

mf
storm med Døn gik o - ver vor A - bild - gaard. Halv - hun - dred Gan - ge langs
mf
mf
cresc.
Sjæl - lands Kyst stod Bø - gen i Sin - dal ny og Frø, den ka - sted den -
cresc.
f
f
cresc.
f
gang i Høst, er alt Høj - skov, Ym - per - nes Ly.
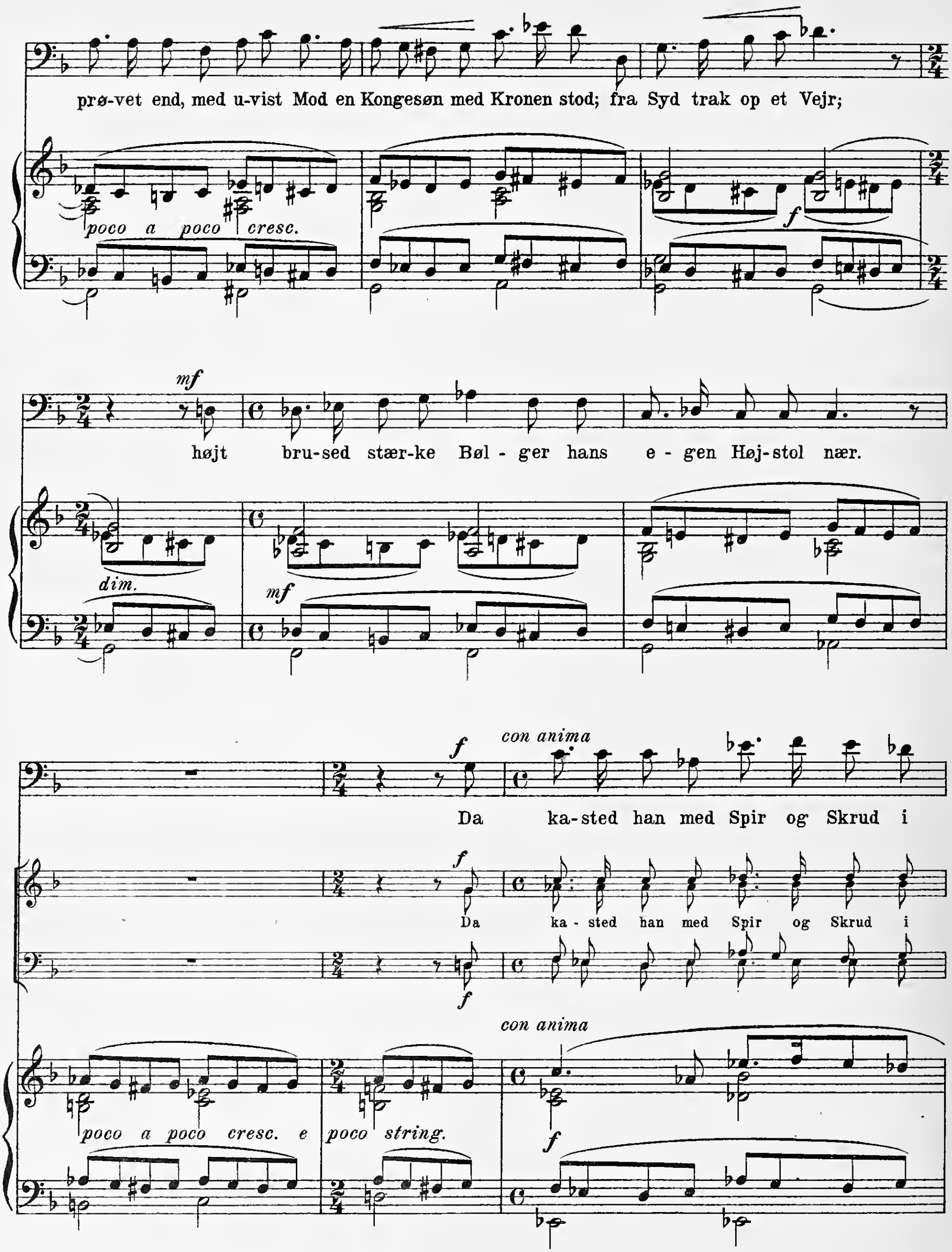

f
Men
f
end - nu su - ser i Nor - dens Blæst Lun - den sit e - get Sprog; end
fej - rer fri den sin Løv - sals - fest og kjen - der ej frem - med Aag. End
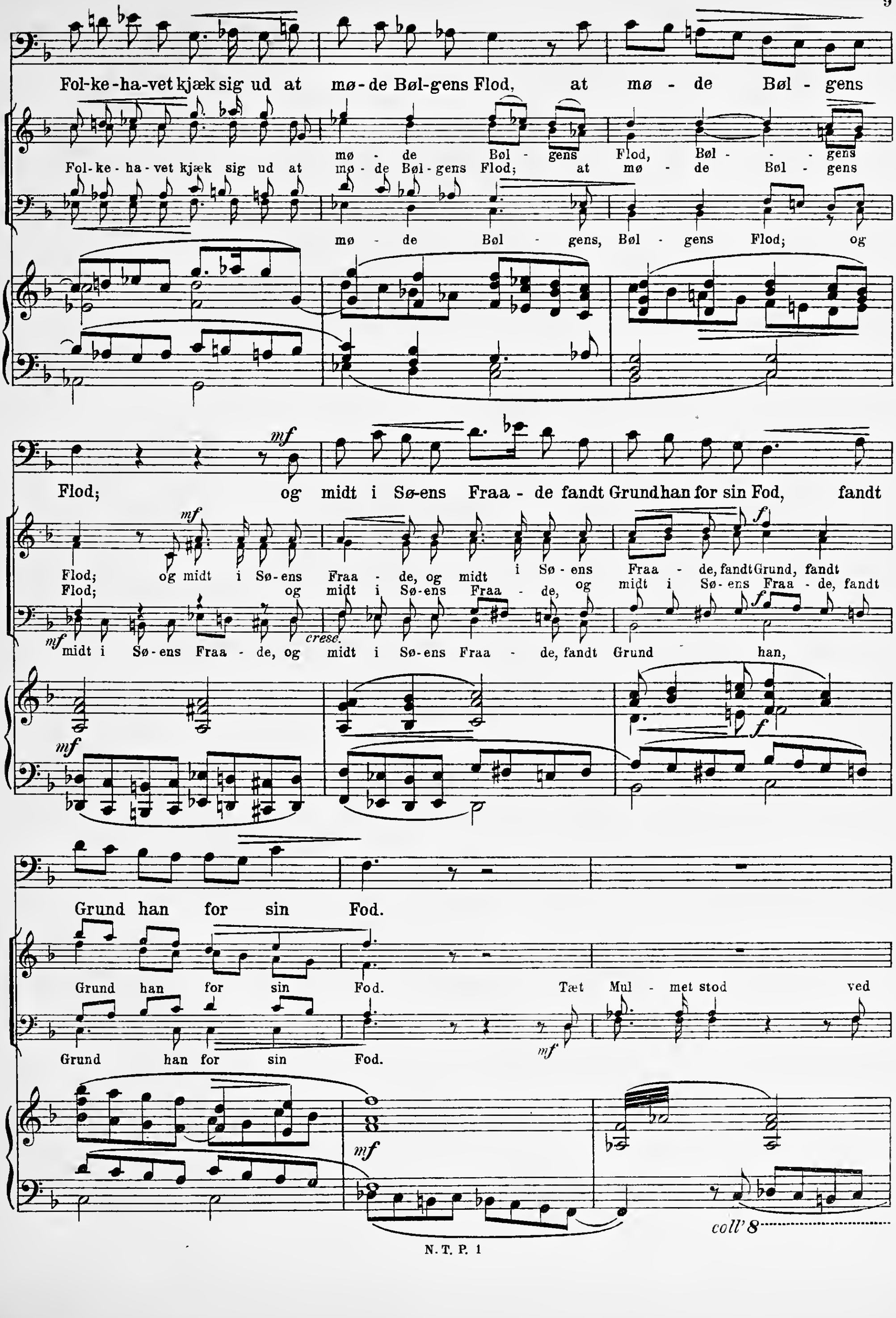

mf
cresc.
byg - ger i den en Fugl med Sang, som hø - res vidt un - der Ø, den
f
ff
syn - ger for Hjer - ter af Hjer - tets Trang om Daad, som
al - drig kan døe.
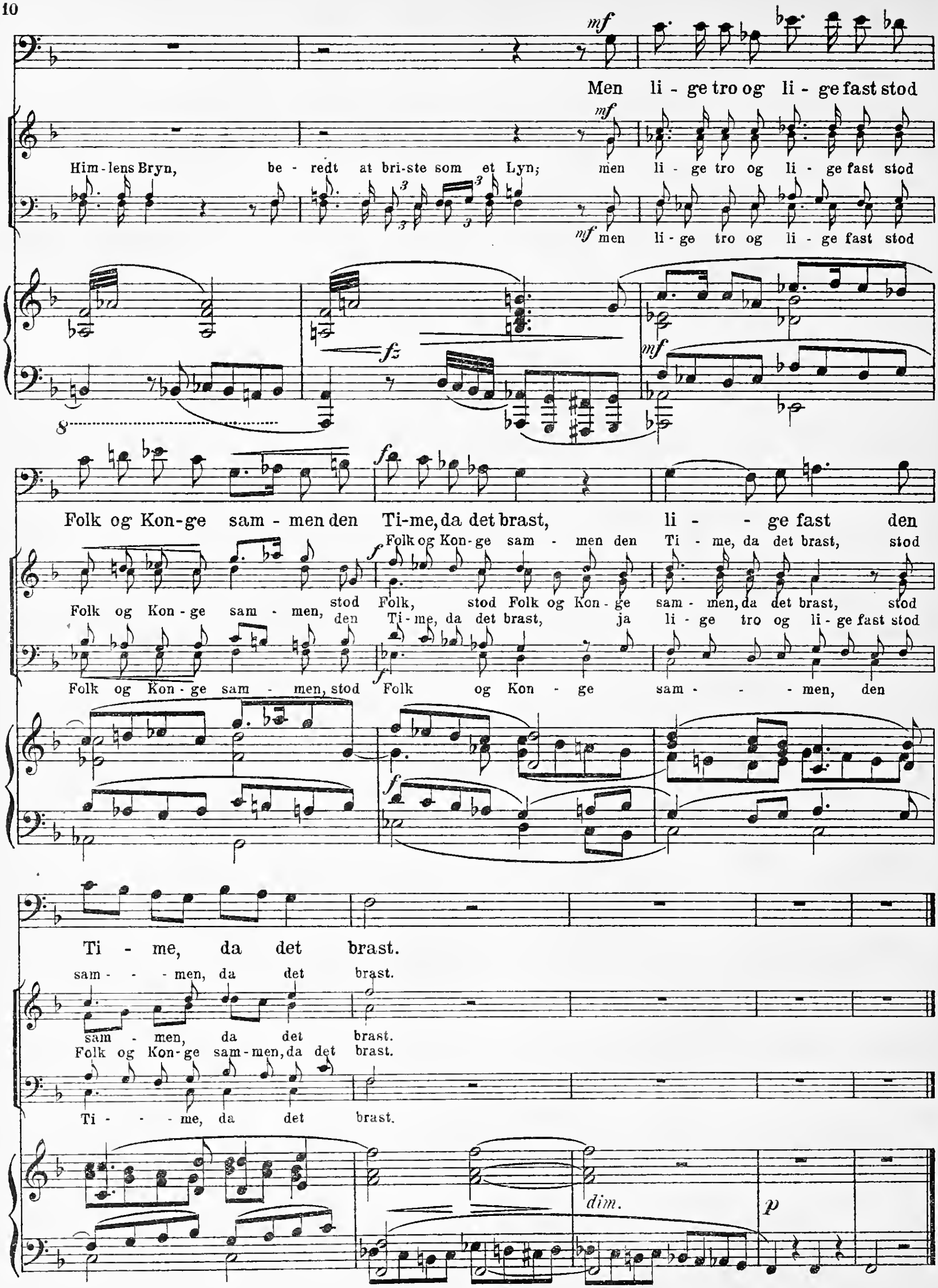
II.

Baryton Solo og Chor.
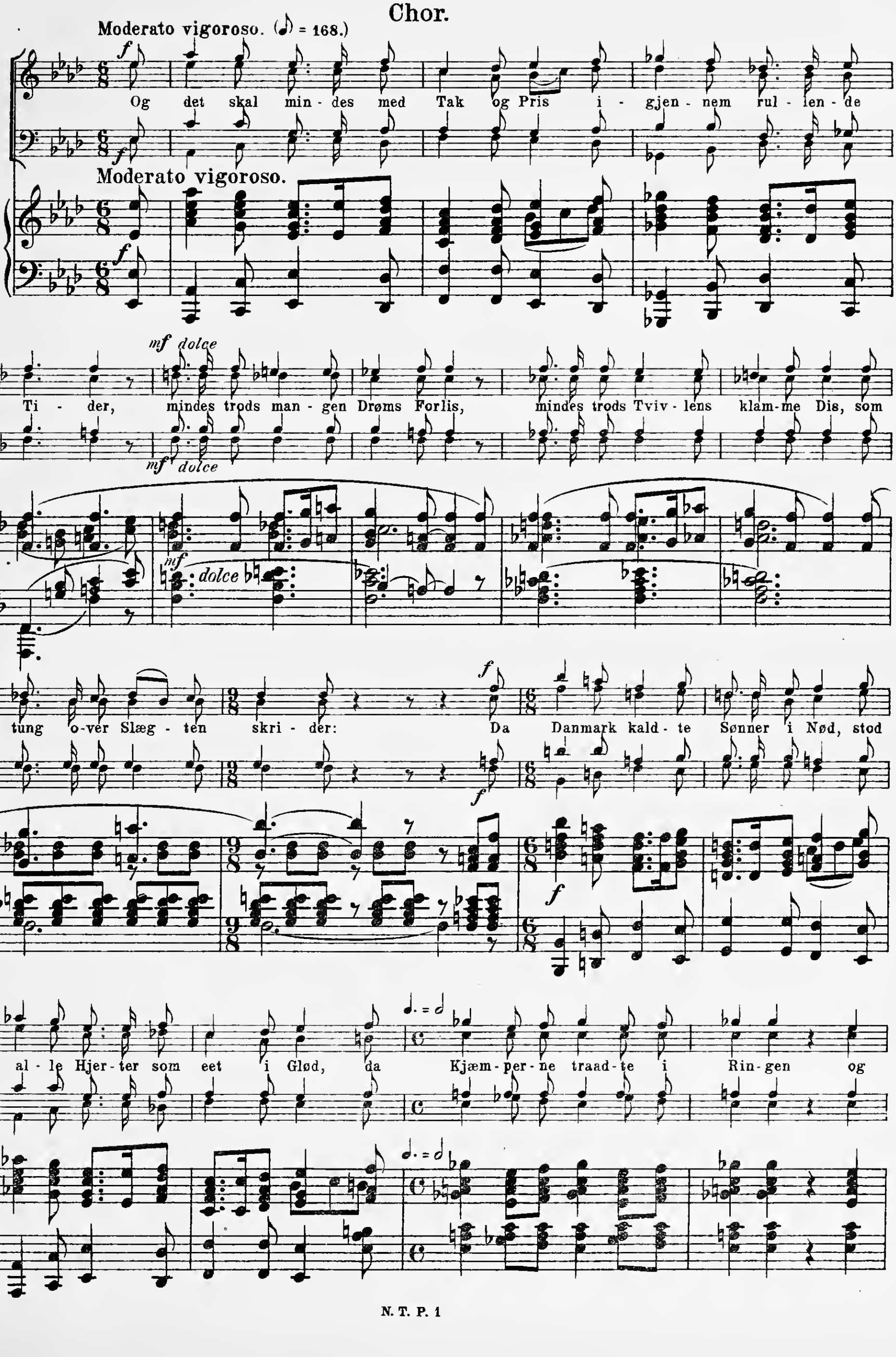

prø-vet end, med u-vist Mod en Kongesøn med Kronen stod; fra Syd trak op et Vejr;
poco a poco cresc.
f
mf
højt bru-sed stær-ke Bøl-ger hans e-gen Høj-stol nær.
dim.
mf
f
con anima
Da ka-sted han med Spir og Skrud i
f
Da ka-sted han med Spir og Skrud i
f
con anima
poco a poco cresc. e poco string.
f
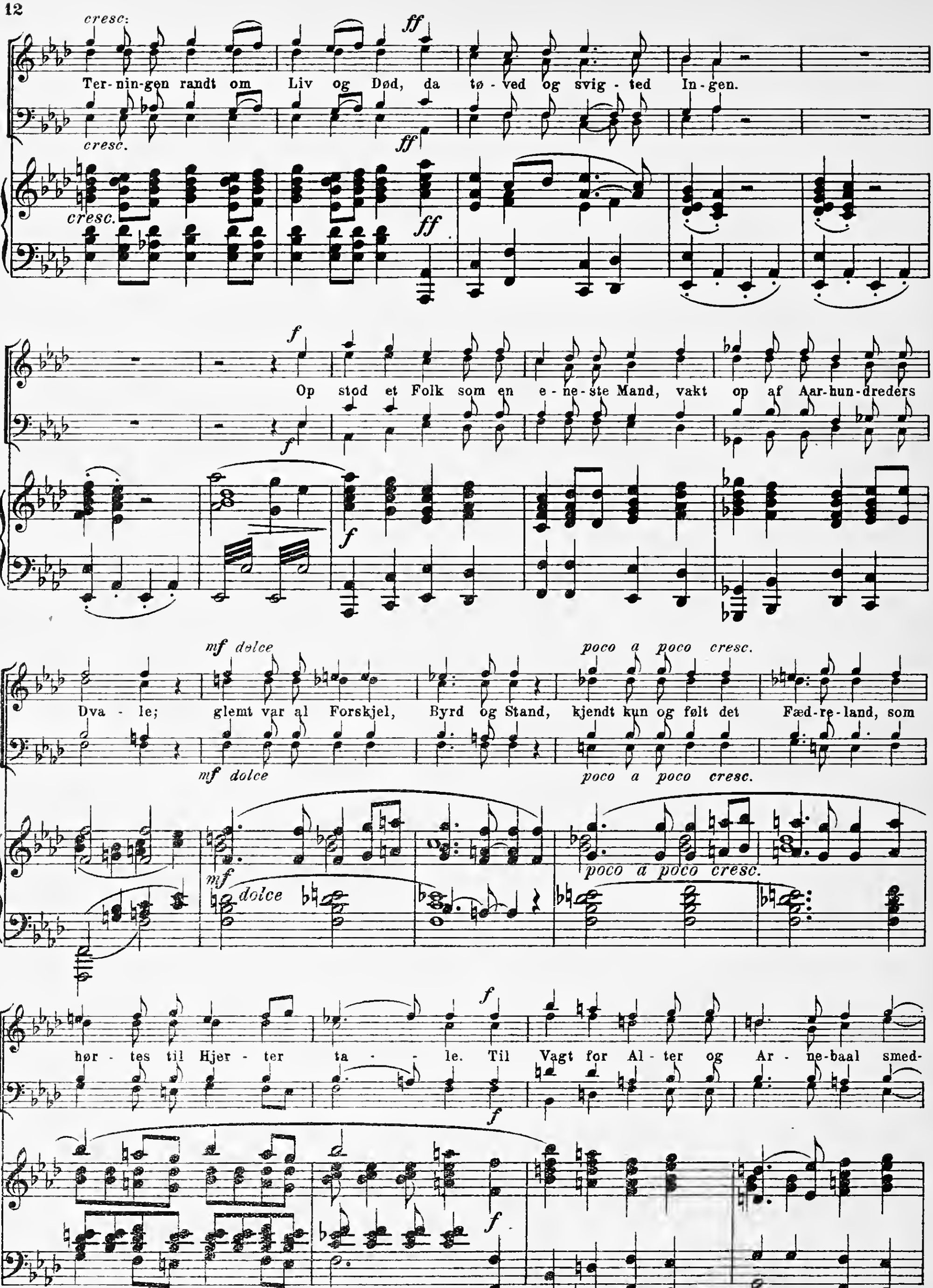

Fol-ke-ha-vet kjæk sig ud at mø-de Bøl-gens Flod, at mø - de Bøl - gens
mø - de Bøl - gens Flod, Bøl - - gens
Fol-ke-ha-vet kjæk sig ud at mø-de Bøl-gens Flod; at mø - de Bøl - gens
mø - de Bøl - gens, Bøl - gens Flod; og
Flod; og midt i Sø-ens Fraa - de fandt Grund han for sin Fod, fandt
Flod; og midt i Sø-ens Fraa - de, og midt i Sø - ens Fraa - de, fandt Grund, fandt
Flod; og midt i Sø-ens Fraa - de, og midt i Sø-ens Fraa - de, fandt
mf midt i Sø-ens Fraa - de, og midt i Sø-ens Fraa - de, fandt Grund han,
cresc.
mf
f
Grund han for sin Fod.
Grund han for sin Fod. Tæt Mul - met stod ved
Grund han for sin Fod.
mf
coll' 8
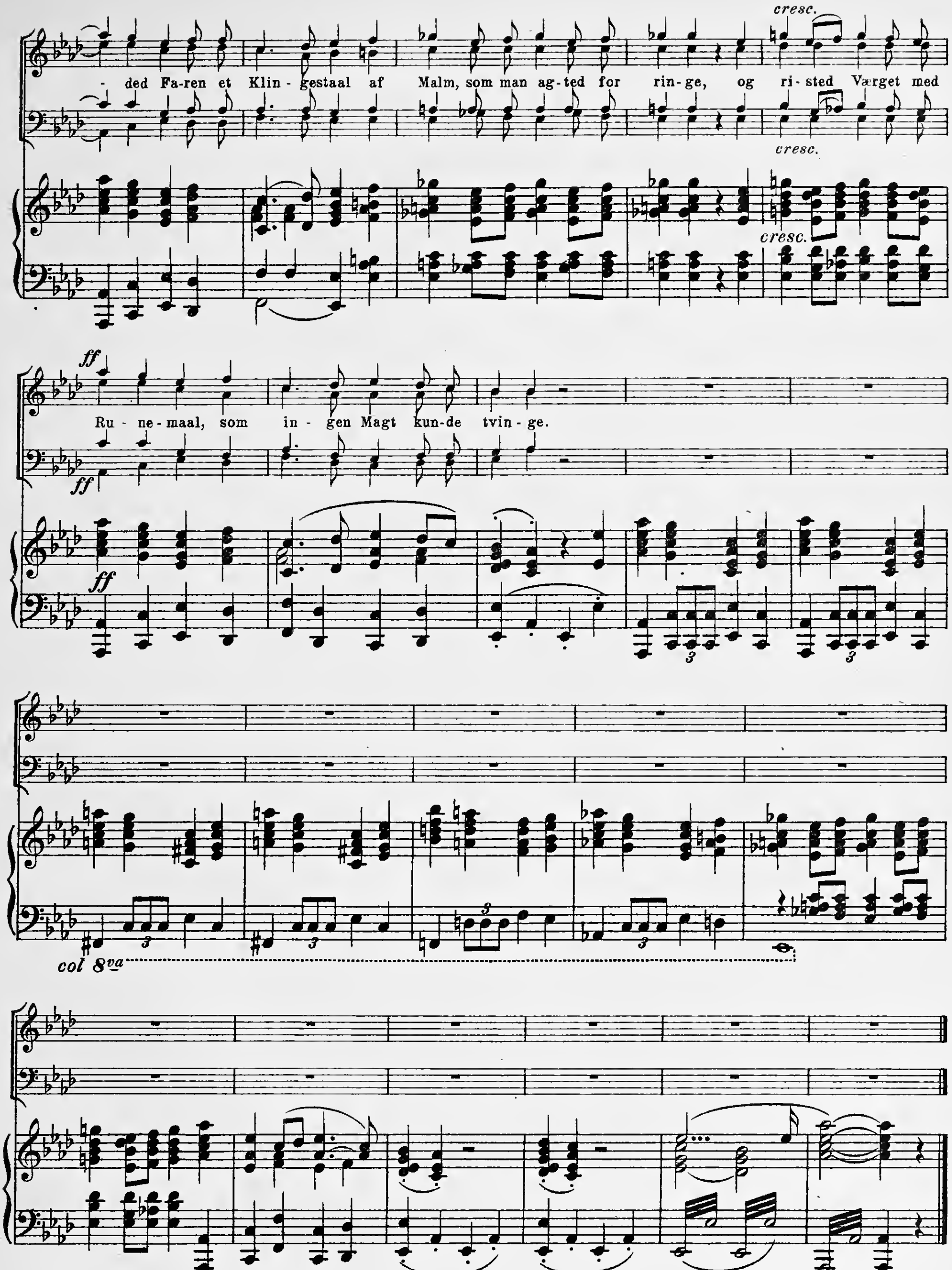

mf
Men li - ge tro og li - ge fast stod
Him - lens Bryn, be - redt at bri - ste som et Lyn;
men li - ge tro og li - ge fast stod
mf men li - ge tro og li - ge fast stod
fz
mf
Folk og Kon - ge sam - men den Ti - me, da det brast, li - - ge fast den
Folk og Kon - ge sam - men den Ti - me, da det brast, stod
Folk og Kon - ge sam - men, stod Folk, stod Folk og Kon - ge sam - men, da det brast, stod
den Ti - me, da det brast, ja li - ge tro og li - ge fast stod
Folk og Kon - ge sam - men, stod Folk og Kon - ge sam - - men, den
f
Ti - me, da det brast.
sam - - - men, da det brast.
sam - men, da det brast.
Folk og Kon - ge sam - men, da det brast.
Ti - - - me, da det brast.
dim.
p

III.

Chor.
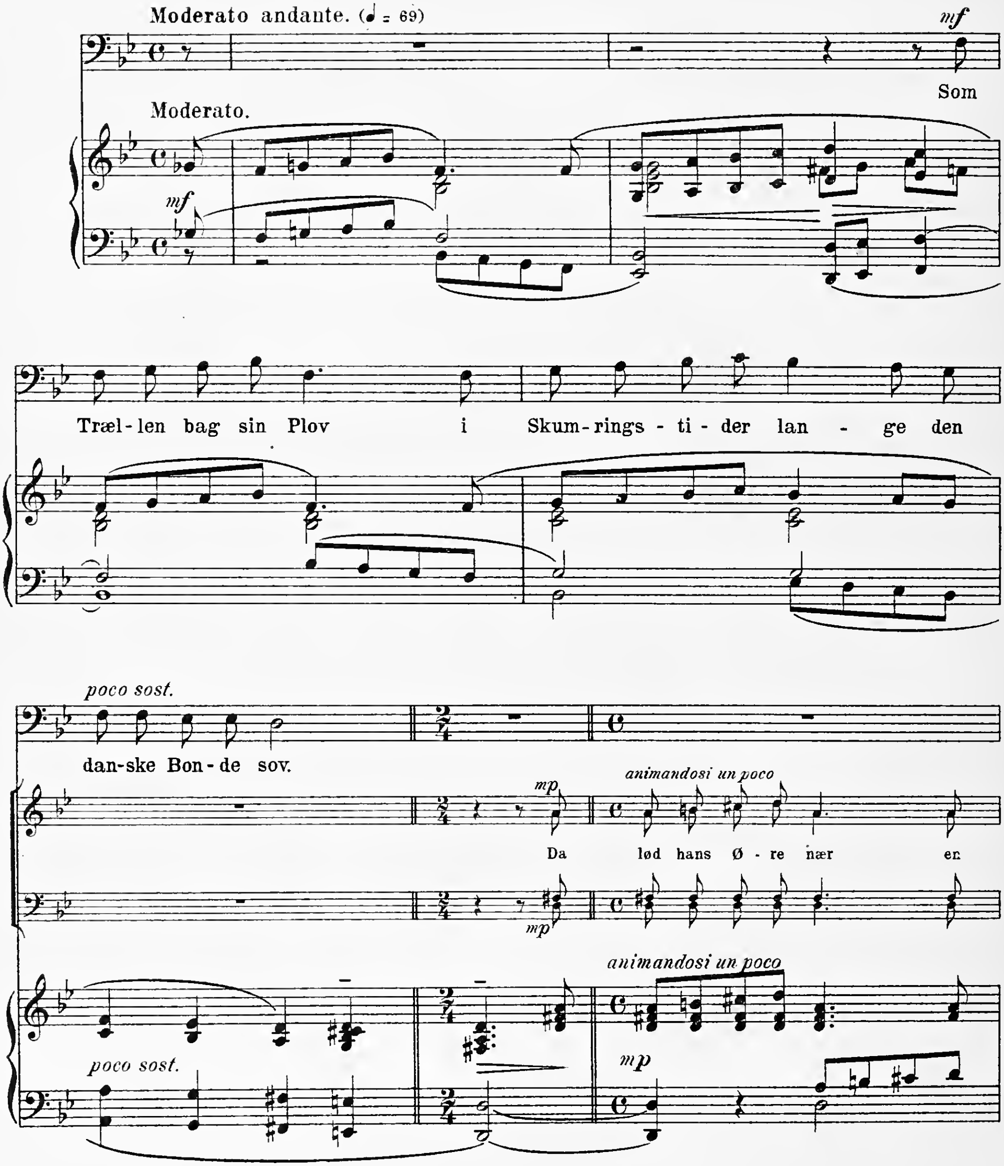

Moderato vigoroso. (♪ = 168.)
Og det skal min-des med Tak og Pris i-gjen-nem rul-len-de
Moderato vigoroso.
mf dolce
Ti-der, mindes trods man-gen Drøms Forlis, mindes trods Tviv-lens klam-me Dis, som
tung o-ver Slæg-ten skri-der: Da Danmark kald-te Sønner i Nød, stod
al-le Hjer-ter som eet i Glød, da Kjæm-per-ne traad-te i Rin-gen og
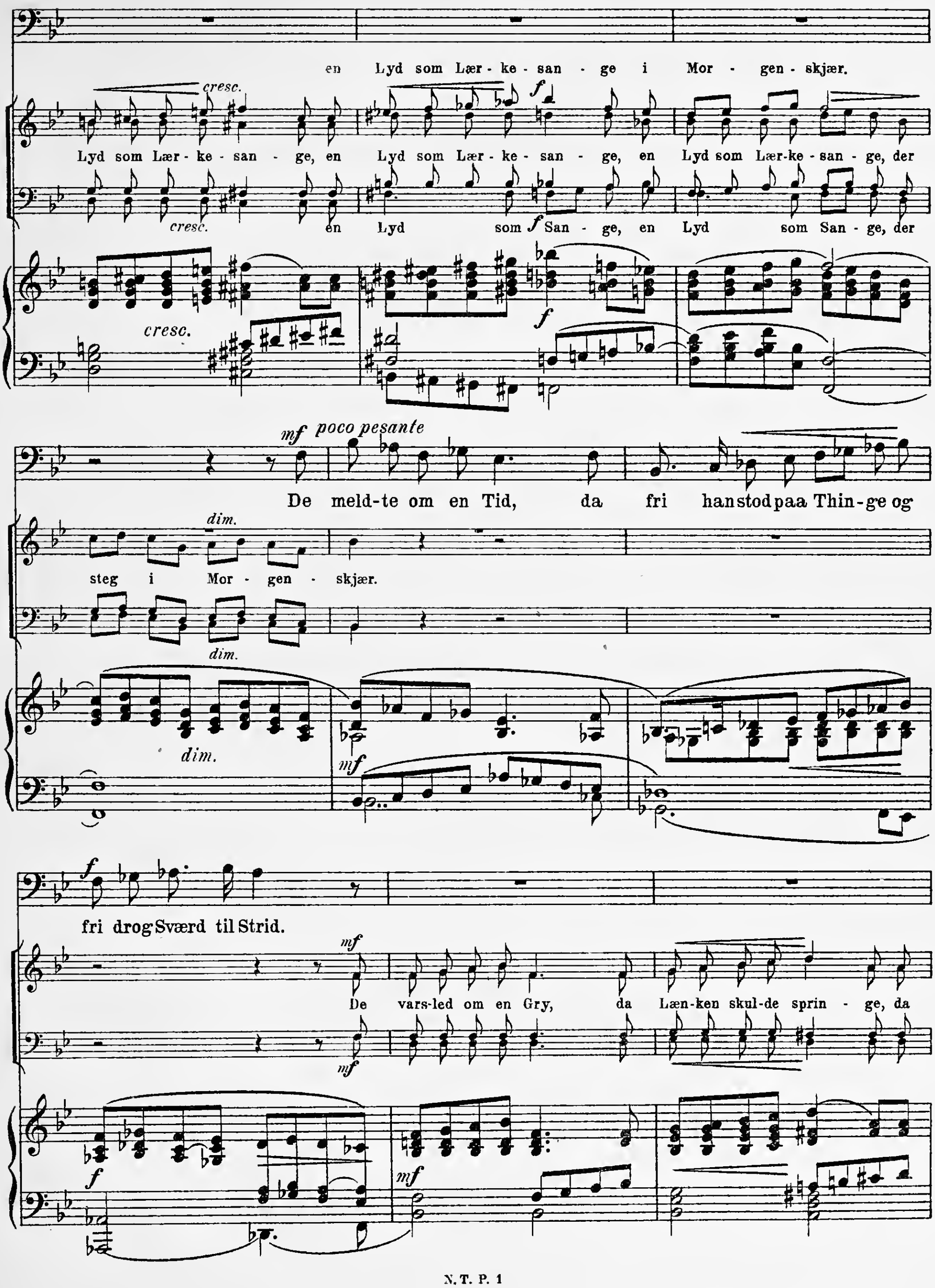

cresc:
ff
Ter-nin-gen randt om Liv og Død, da tø-ved og svig-ted In-gen.
cresc.
ff
cresc.
ff
f
Op stod et Folk som en e-ne-ste Mand, vakt op af Aar-hun-dreders
f
f
mf dolce
poco a poco cresc.
Dva-le; glemt var al Forskjel, Byrd og Stand, kjendt kun og følt det Fæd-re-land, som
mf dolce
poco a poco cresc.
mf
dolce
poco a poco cresc.
f
hør-tes til Hjer-ter ta-le. Til Vagt for Al-ter og Ar-ne-baal smed-
f
f
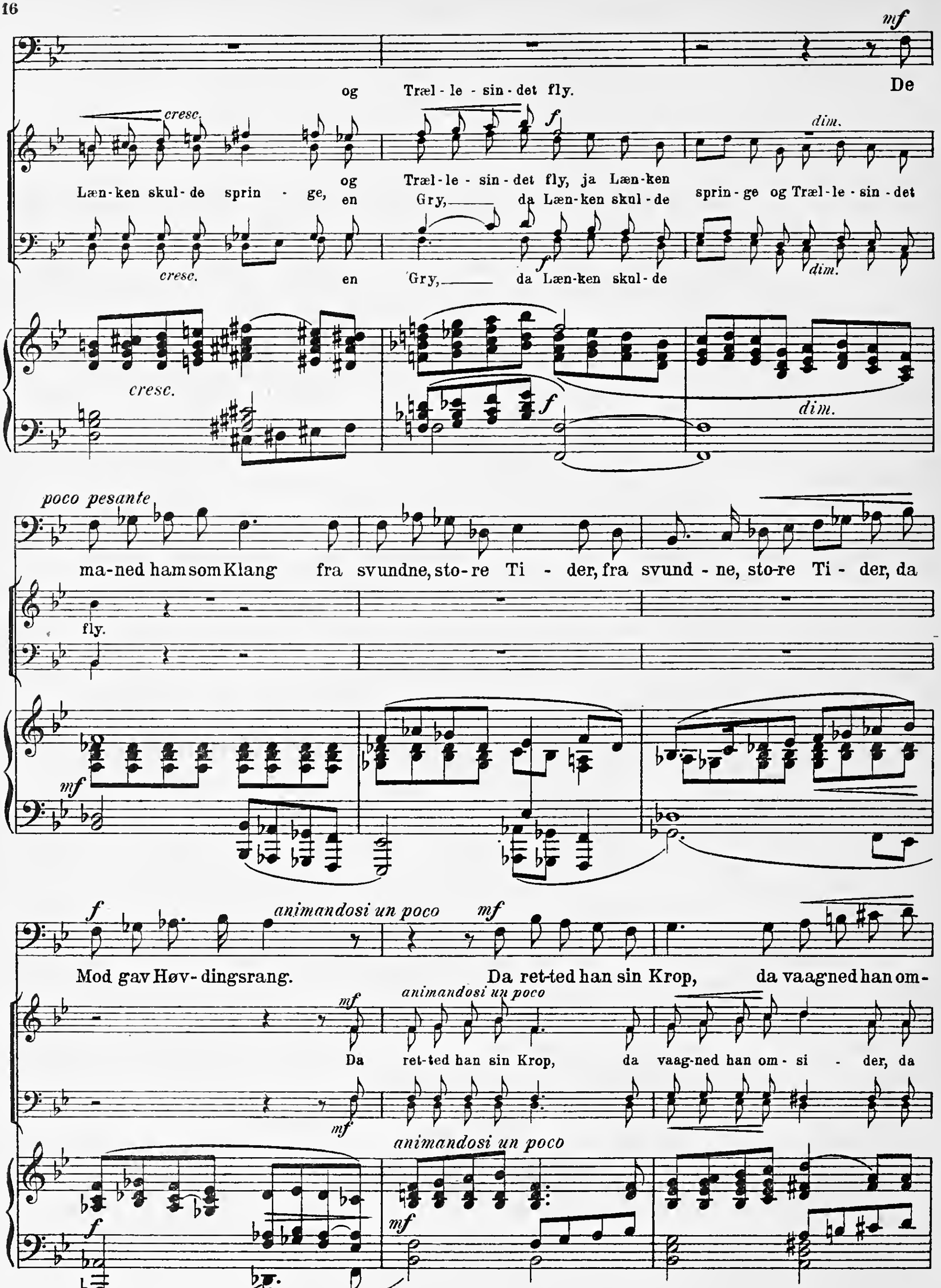

cresc.
- ded Fa-ren et Klin - gestaal af Malm, som man ag-ted for rin-ge, og ri-sted Værget med
cresc.
cresc.
ff
Ru - ne-maal, som in - gen Magt kun-de tvin - ge.
ff
ff
col 8va
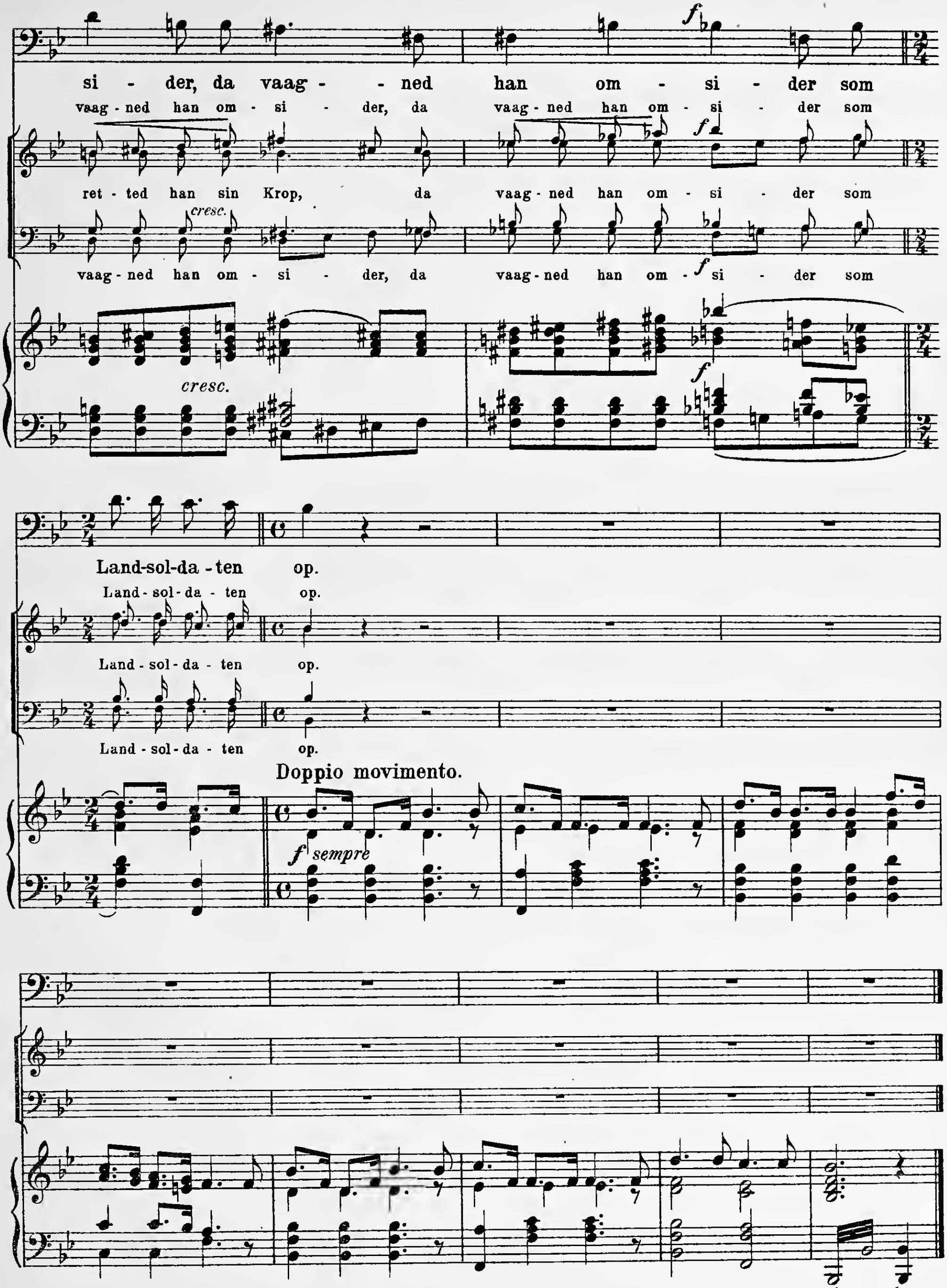
IV.

Baryton Solo og Chor.
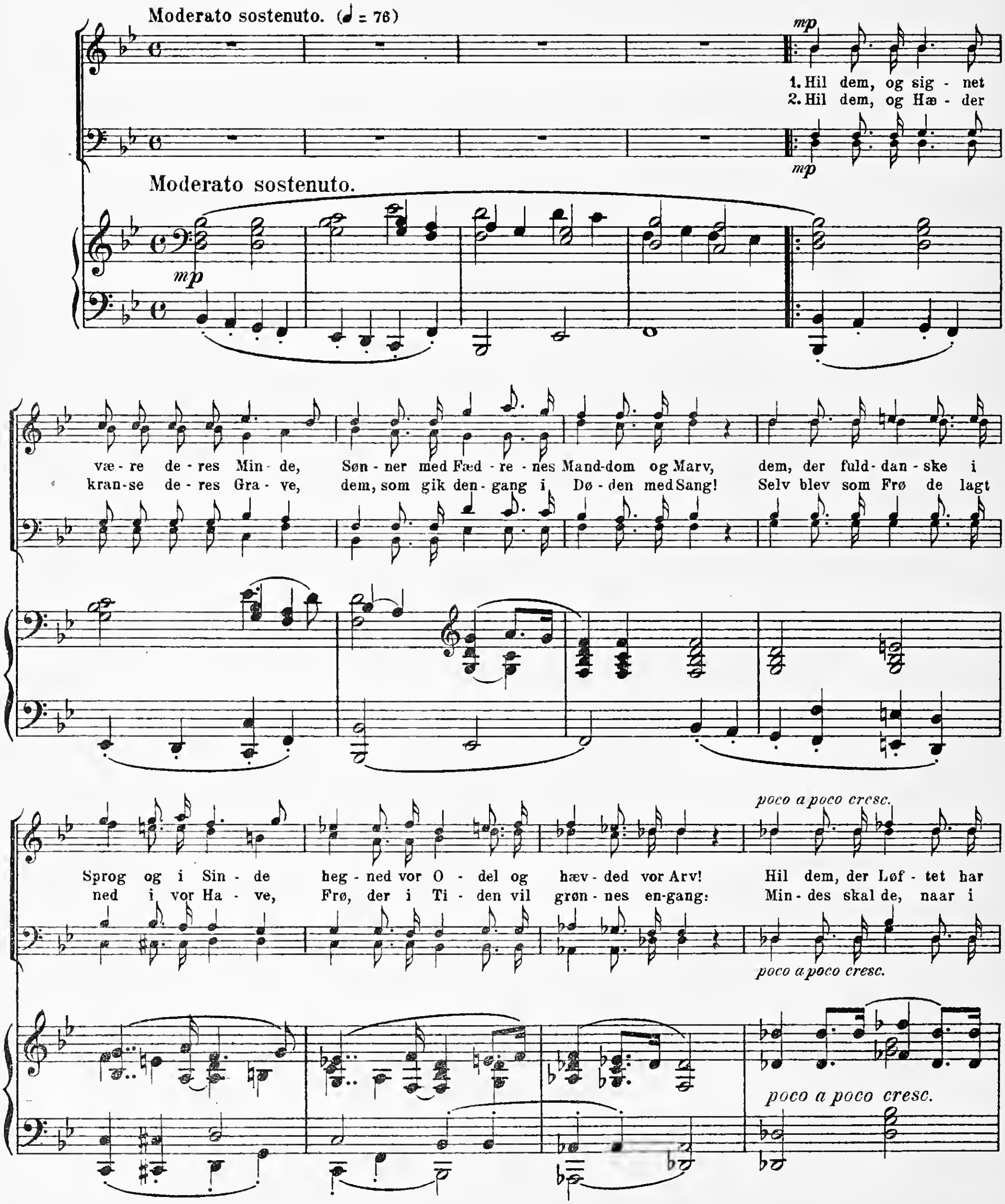

en Lyd som Lær - ke - san - ge i Mor - gen - skjær.
cresc.
f
Lyd som Lær - ke - san - ge, en Lyd som Lær - ke - san - ge, en Lyd som Lær-ke - san - ge, der
cresc.
en Lyd som f San - ge, en Lyd som San - ge, der
cresc.
f
mf poco pesante
De meld-te om en Tid, da fri han stod paa Thin-ge og
dim.
steg i Mor - gen - skjær.
dim.
dim.
mf
f
fri drog Sværd til Strid.
mf
De vars-led om en Gry, da Læn-ken skul-de sprin - ge, da
mf
f
mf
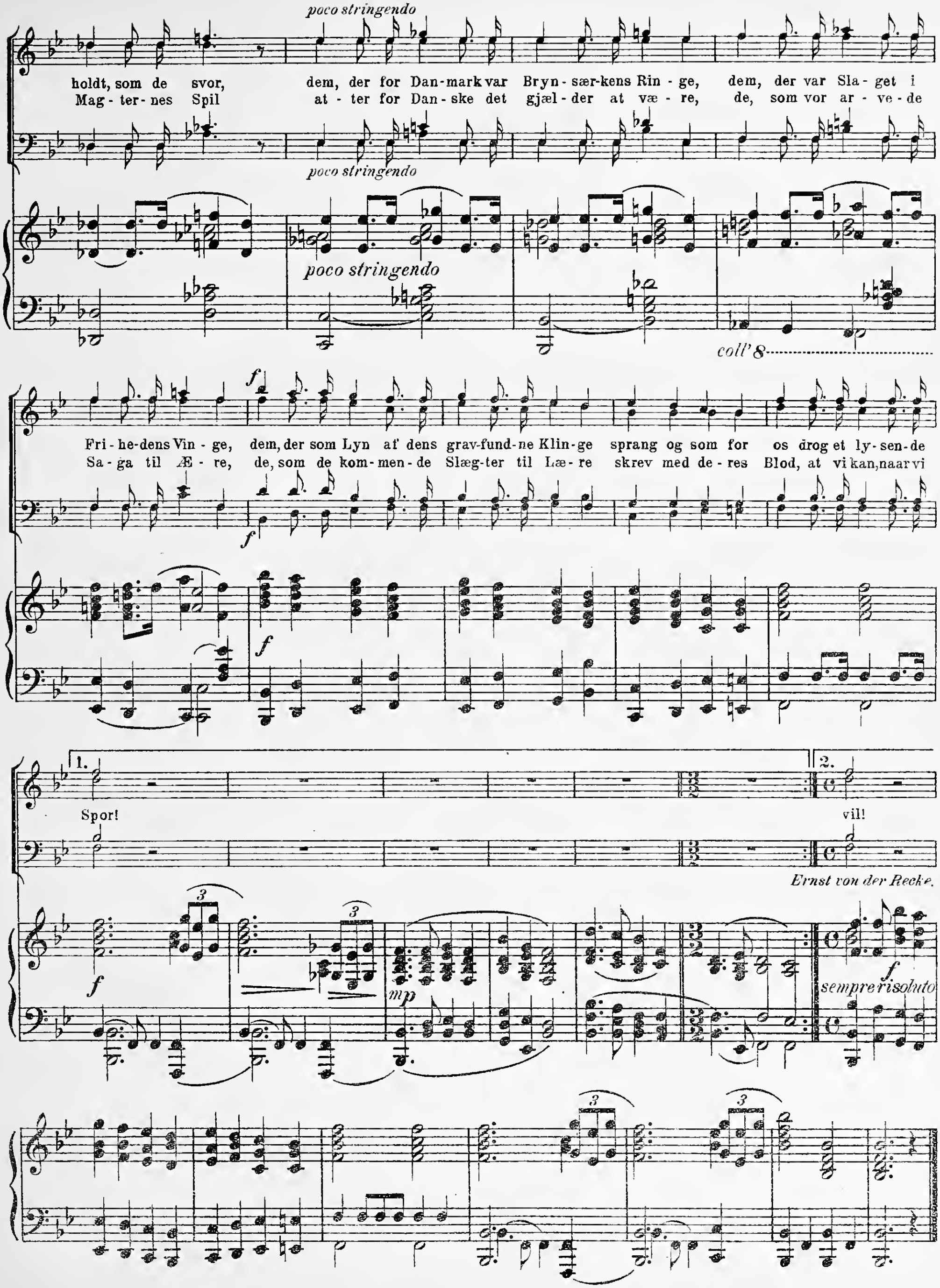

mf
og Træl - le - sin - det fly.
De
cresc.
f
dim.
Læn-ken skul - de sprin - ge,
og Træl-le - sin - det fly, ja Læn-ken
en Gry, da Læn-ken skul - de
sprin - ge og Træl - le - sin - det
cresc.
en Gry, da Læn-ken skul - de
dim.
cresc.
dim.
poco pesante
ma-ned ham som Klang fra svundne, sto-re Ti - der, fra svund - ne, sto-re Ti - der, da
fly.
mf
f
animandosi un poco
mf
Mod gav Høv - dingsrang.
Da ret-ted han sin Krop, da vaagned han om-
mf
animandosi un poco
Da ret-ted han sin Krop, da vaag-ned han om - si - der, da
mf
animandosi un poco
f
mf

si - der, da vaag - - ned han om - si - der som
vaag - ned han om - si - der, da vaag - ned han om - si - der som
ret - ted han sin Krop, da vaag - ned han om - si - der som
cresc.
vaag - ned han om - si - der, da vaag - ned han om - si - der som
cresc.
Land-sol-da - ten op.
Land - sol - da - ten op.
Land - sol - da - ten op.
Land - sol - da - ten op.
Doppio movimento.
f sempre

V.

Chor.

Moderato sostenuto. (♩ = 76)
mp
1. Hil dem, og sig - net
2. Hil dem, og Hæ - der
mp
Moderato sostenuto.
mp
væ - re de - res Min - de, Søn - ner med Fæd - re - nes Mand-dom og Marv, dem, der fuld - dan - ske i
kran - se de - res Gra - ve, dem, som gik den - gang i Dø - den med Sang! Selv blev som Frø de lagt
poco a poco cresc.
Sprog og i Sin - de heg - ned vor O - del og hæv - ded vor Arv! Hil dem, der Løf - tet har
ned i vor Ha - ve, Frø, der i Ti - den vil grøn - nes en - gang: Min - des skal de, naar i
poco a poco cresc.
poco a poco cresc.

poco stringendo
holdt, som de svor, dem, der for Dan-mark var Bryn-sær-kens Rin-ge, dem, der var Sla-get i
Mag-ter-nes Spil at-ter for Dan-ske det gjæl-der at væ-re, de, som vor ar-ve-de
poco stringendo
poco stringendo
coll' 8
f
Fri-he-dens Vin-ge, dem, der som Lyn af dens grav-fund-ne Klin-ge sprang og som for os drog et ly-sen-de
Sa-ga til Æ-re, de, som de kom-men-de Slæg-ter til Læ-re skrev med de-res Blod, at vi kan, naar vi
f
f
1.
Spor!
2.
vil!
Ernst von der Recke.
f
mp
f
sempre risoluto